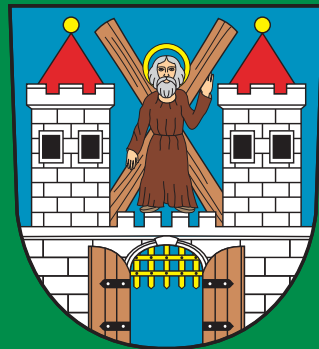

OZVĚNY

Časopis pro obyvatele Ondřejova, Třemblat a Turkovic

ČÍSLO 3 | PROSINEC 2021

Rybova mše v Ondřejově,
čtěte na straně 4

OBSAH

Slovo starosty	2
Ze života Ondřejova, Třemblat a Turkovic	3
■ Vzpomínka na JUDr. Josefa Lanzendörfera ■ Údržba zeleně prostranství ■ Harmonogram svozu odpadů ■ Rozhovor s panem prof. Ing. Josefem Zichou, CSc. ■ Jakub Šimon Jan Ryba ■ Kruh přátel hudby Ondřejov ■ Rekonstrukce požární zbrojnice v Turkovicích ■ Podzim v hasičském kroužku ■ Poděkování Sboru dobrovolných hasičů Ondřejov ■ Ladův kraj ■ Spolek Škamna Ondřejov	
Okénko do historie	12
■ Po stopách významných obyvatel Ondřejova	
Echo ze školy a mateřské školy	14
■ Zpráva ze školy ■ Výlet na Zvíkovské podhradí ■ Prázdniny v mateřské škole ■ Kroužky v mateřské škole	
Z Ondřejovské hvězdárny	18
■ Jiskřivá zimní obloha ■ Porodnice hvězd	
Kalendář akcí	19
■ SKC - Ohlédnutí za rokem 2021	

SLOVO STAROSTY

Vážení čtenáři,

tentokrát se na stránkách Ozvěn setkáváme po delší době. Podzimní číslo bohužel nevyšlo, věřím, že po provedených organizačních změnách budou Ozvěny vycházet pravidelně v každém čtvrtletí.

Svůj příspěvek však musím začít velmi smutně, v srpnu bohužel nečekaně zemřel JUDr. Josef Lanzendörfer. Josef byl dlouhá léta výraznou osobností ondřejovského veřejného života, v letech 1998–2002 zastával funkci starosty naší obce a následně od roku 2002 až doposud byl zastupitelem. Byl aktivním zastupitelem, za svým názorem si dokázal stát, i jej vytrvale obhajovat. A jak jsem měl možnost za posledních několik let sám sledovat, měl i náležitý respekt většiny kolegů. Bylo mi ctí s Josefem spolupracovat.

Bližší vzpomínku Josefu Lanzendörferovi věnuje Jan Kölbl na stranách 2–3 Ozvěn.

Po skončení prázdnin byl zahájen nový školní rok, zahájení roku bylo opět provázeno hygienickými opatřeními, a to ve formě opakovaného testování žáků v úvodním týdnu. Ondřejovská škola tuto povinnost alespoň zefektivnila zajištěním PCR testů namísto standardních antigenních. Bohužel jsme se ani v naší škole nevyhnuli pozitivnímu testu a následně hygienickou stanicí nařízené karanténě, alespoň však díky kvalitě testování máme jistotu, že nešlo o mylný výsledek testu.

Pozitivně testovaných v naší škole i obci bohužel během podzimních měsíců stále přibývá, potěšující je alespoň fakt, že se vedení školy daří zachovat testování spolehlivými PCR testy.

V průběhu srpna byla dokončena dávka nádob na tříděný odpad pro systém „door-to-door“, následně proběhla jejich distribuce obyvatelům, kteří o tuto službu projevíli zájem. Systém se postupně rozjíždí, informace o režimu svozu najdete na

straně 3 Ozvěn a na webových stránkách obce, v případě potřeby vám informace podají pracovníci obecního úřadu.

Dokončili jsme výběrové řízení na uvolněná pracovní místa na obecním úřadě. Věřím, že se přijatým pracovním bude v novém zaměstnání dařit, pracovat u nás budou dlouhodobě a jejich spolupráce s občany bude bezproblémová.

Pokračujeme ve stavbě ČOV a kanalizace v Turkovicích, průběžně jsou řešeny celkem standardní problémy provázející tak velkou akci, v komplexu však stavba pokračuje zdárně a dostatečně rychle pro splnění plánovaného termínu dokončení stavby (prosinec 2022). Pravidelně aktualizované harmonogramy a fotodokumentace najdete na webových stránkách obce.

Pokračuje i stavba nadjezdu nad dálnicí D1 na Borkách. Zde nejsme investorem, dodavatelem nám bylo sděleno, že stavba nebude dokončena v příslibeném termínu – do začátku zimního období. Bohužel jsme byli postaveni před hotovou věc bez možnosti situaci ovlivnit, od obdržení této informace řešíme s dodavatelem zabezpečení zimního provozu a požadujeme, buď provizorní zprovoznění nedokončeného nadjezdu nebo převzetí odpovědnosti za zajištění sjízdnosti a bezpečnosti na provizorní komunikaci.

Dalším dlouhodobým projektem je příprava stavby základní školy, zde se nám konečně podařilo pokročit v administrativním procesu spojeném se zajištěním dotací. V listopadu bylo vypsáno výběrové řízení na dodavatele stavby, termín pro podání nabídek je v lednu 2022.

Probíhají přípravy stavby hasičské zbrojnice v Turkovicích, předpokládám, že po schválení zadávací dokumentace poskytovatelem dotace bude v průběhu prosince vypsáno výběrové řízení na dodavatele stavby.

Je dokončena projektová dokumentace na rozšíření ČOV Třemblaty, v současné době probíhá schvalovací řízení. Ve Třemblatech dále probíhají menší rozšíření veřejného osvětlení v ulicích Hlavní a K Samotě. V příštím roce bude zpracována projektová dokumentace pro stavbu chodníků.

Tolik alespoň stručně shrnutí probíhajících a připravovaných akcí.

Vážení čtenáři, přeji vám pokud možno příjemné prožití vánočních svátků, vše nejlepší v novém roce a zejména pevné zdraví.

Vladimír Zámyslický

Vzpomínka na JUDr. Josefa Lanzendörfera

Dne 16. srpna 2021, dva dny před svými 70tinami zemřel pan doktor Josef Lanzendörfer, který byl nejlepším ondřejovským brankářem všech dob. Dnešek je pro TJ Sokol Ondřejov, pro ondřejovský fotbal a také tenis, smutným černým dnem. Josef Lanzendörfer byl nejlepším brankářem, který tu kdy byl, a férovým člověkem a osobností.

Do Ondřejova se přistěhoval z Nové Včelnice, když jeho rodiče zde koupili vilu, na počátku šedesátých let minulého století. Ve třídě, kde mezi jeho spolužáky patřili i další osobnosti ondřejovského fotbalu Míla Tlamicha, Pepa Vávra, Míra Tesařík, si získal velký respekt svými výkony v atletice. Atletiku miloval což ostatně dokumentoval výkony při tradiční Olympiádě veteránů, kde dominoval ve vrhu koulí, v hodu diskem a sprintu. Neměl mezi námi zdatného soupeře a po prvním dnu olympiády jeho družstvo jasně vedlo. Pak přišly na řadu disciplíny, které mu nesešly (nohejbal, volejbal, ping-pong, plavání) a jeho družstvo klesalo v umístění níže. Přesto, každý rok stál opět na startu další olympiády, uzavíral sázky o kolik a v čem soupeře porazí a těšil se, že nám opět ukáže jak se má dělat atletika.

Když v patnácti letech ukončil základní školu a začal studovat na gymnáziu v Říčanech začal chytat za říčanský dorost, kde vydržel do svých osmnácti let. Ve studiu pokračoval na právnické fakultě UK. Ani zde nezapomněl na fotbal a v brance exceloval za právnickou fakultu.

Na jaře 1969 se vrátil do našeho oddílu, aby nám pomohl, a bylo to především jeho zásluhou, že se nám podařilo probojovat do I. B třídy, kde jsme i přes různé reorganizace soutěží hráli 6 let. A málem se nám podařilo postoupit i do A třídy. O tom, že byl pro mužstvo nepostradatelný svědčí i tato historka z kabiny: trenér pan Kycler se před určením sestavy ptal, jak jsou na tom hráči po zdravotní stránce. Všich-

ni byli O. K. jenom z lavičky, kde seděl Pepa s Fandou Kruckým se ozvalo: „Pane Kycler bolí mě v krku“. Natož Jarďa aniž by mrknul okem si promnul bradu a řekl: „Do branky půjde Josef Lanzendörfer.“ A bylo vymalováno! Svými fantastickými zákroky udivoval a držel nás – ostatně jak

s oblibou říkával: Já vás podržím, a když vy, nazdárkové, dáte gól, nemůžeme prohrát. Měl pravdu. V 80. letech po sestupu z B třídy jsme dlouho jeho zásluhou hráli v popředí okresního přeboru a dokonce na konci osmdesátých let jsme opět usilovali o postup, který nám nakonec unikl mezi prsty. Přesto Pepu dál lákalo něco ještě ve fotbale dokázat a na konci své velice úspěšné kariéry přestoupil do Čechie Uhřetěves, aby si zahrál městský pražský přebor. Byl zde dva roky. Pak se vrátil a pokračoval opět v Ondřejově.

Na přelomu tisíciletí se stal předsedou fotbalového oddílu a ze všech sil se snažil dostat Ondřejov do vyšších soutěží, což se mu podařilo, když Ondřejov hrál opět okresní přebor. Bohužel jenom 2 roky.

Pepa chytal i za starou gardu, kde se cítil moc dobře neboť jak říkal: „Jsem mezi svými“. A když bylo nejhůř pomohl i v 60 letech zachránit v Ondřejově 3. třídu, když

vychytil remízu na Vyžlovce. Stále sníl o tom, že až mu bude 70 let tak nastoupí za Ondřejov a ptal se, jak je to s jeho registračkou. Bohužel toto jeho přání se mu nespnilo.

Naší TJ velmi pomohl svými advokátními zkušenostmi. Je to jeho zásluha, že disponujeme krásným sportovním areálem, je to jeho zásluha, že v tomto areálu máme vybudované 3 studny a je to jeho zásluha, že po právnické stránce má TJ vše v naprostém pořádku. Stejně tak je jeho zásluha, že tenisový oddíl má perfektně vedenou evidenci členů a výběr všech poplatků. Zde nám bude hodně scházet.

Pepo je mi moc smutno. Přeji si, aby jsi se v ondřejovském fotbalovém nebi potkal se svými kamarády a zanotovali si: „Ondřejovští fotbalisté taky někdy vyhrajou, brankář, to je naše chloub!“

Jan Kõlbl

Údržba zeleně zasahující do veřejného prostranství

Vážení spoluobčané, tímto bychom vás rádi požádali o součinnost při údržbě zeleně (stromů, keřů a jiných rostlin), která zasahuje ze soukromých pozemků do veřejného prostranství. Prosíme, proveďte kontrolu svých pozemků. V případě, že zeleň přesahuje na veřejné prostranství, proveďte vhodným způsobem ořez. Ořez dřevin je nutné provést tak, aby nedošlo k jejich poškození.

Dle § 7 odst. 2) zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny je péče o dřeviny, zejména jejich ošetřování a udržování povinností vlastníků.

Zeleň zakrývá dopravní značení, veřejné osvětlení, brání průjezdu vozidel svozové společnosti anebo případné zimní údržbě komunikace. Pro průjezd svozového vozidla nebo zimní údržby musí být ponechán prostor nejméně 4 m na šířku a 4 m na výšku.

Děkujeme.

Obecní úřad Ondřejov

Vážení spoluobčané,

upozorňujeme, že harmonogram svozu odpadu bude od 1. 1. 2022 pozměněn.

Sledujte úřední desku, nebo webové stránky obce www.obceondrejov.cz/informace/odpad/

			SKO černá	BIO 240l D2D	PLAST 240l D2D	PAPÍR 240l D2D	KOVY kontejner. hnízdo	PAPÍR kontejner. hnízdo	PLAST kontejner. hnízdo	SKLO kontejner. hnízdo
Ondřejov 2021										
Datum	Týden	Den								
Prosinec										
01.12.2021	48	středa								SKLO
02.12.2021	48	čtvrtek		BIO				PAPÍR	PLAST	
03.12.2021	48	pátek					KOVY			
04.12.2021	48	sobota								
05.12.2021	48	neděle								
06.12.2021	49	pondělí								
07.12.2021	49	úterý								
08.12.2021	49	středa								
09.12.2021	49	čtvrtek	SKO 1x30 1x14					PAPÍR	PLAST	
10.12.2021	49	pátek								
11.12.2021	49	sobota								
12.12.2021	49	neděle								
13.12.2021	50	pondělí								
14.12.2021	50	úterý								
15.12.2021	50	středa								
16.12.2021	50	čtvrtek						PAPÍR	PLAST	
17.12.2021	50	pátek					KOVY			
18.12.2021	50	sobota								
19.12.2021	50	neděle								
20.12.2021	51	pondělí								
21.12.2021	51	úterý								
22.12.2021	51	středa								SKLO
23.12.2021	51	čtvrtek	SKO 1x14					PAPÍR	PLAST	
24.12.2021	51	pátek								
25.12.2021	51	sobota								
26.12.2021	51	neděle								
27.12.2021	52	pondělí								
28.12.2021	52	úterý								
29.12.2021	52	středa			PLAST 240l	PAPÍR 240l				
30.12.2021	52	čtvrtek						PAPÍR	PLAST	
31.12.2021	52	pátek					KOVY			

Prostor a čas mezi hudbou a fakultou

Po delším domlouvání se nám povedlo najít společný čas na rozhovor s naším milým a nepřehlédnutelným kamarádem, osobností, které nechybí šarm ani charisma. Není jím nikdo jiný než pan prof. Ing. Josef Zicha, CSc., který učí na Fakultě strojní ČVUT v Praze, v Ústavu přístrojové a řídicí techniky.

PAN ZICHA se narodil v Praze a od batolecího věku bydlel s rodiči v Říčanech. Do Ondřejova na hvězdárnu přišel poprvé v roce 1956 po maturitě a pracoval jako počítač v oddělení doc. Gutha a Dr. Ceplechy. Po absolvování Fakulty strojní ČVUT v Praze na Katedře přesné mechaniky a optiky nastoupil v prosinci 1961 do stelárního oddělení Astronomického ústavu, kde zastával funkci hlavního technika dvoumetrového dalekohledu až do roku 1988. Poté se vrátil na svou mateřskou fakultu, kde pracuje dodnes.

Jak Pepíku vnímáš vývoj dnešní doby?

Jako neuvěřitelně se zrychlující tempo života. Základem problémů je způsob hodnocení osobního úspěchu. V osobní rovině je to stav konta, v rovině určitého společenství (státu) je to přírůstek hrubého domácího produktu (HDP). Hospodářští experti vyskávají radost, když se podaří HDP, už neříkám ani zvyšovat, ale udržet na nějaké hodnotě. Jenže to je zrádné, protože na dlouhodobé škále ten proces popisuje exponenciální křivka. Ta se pak týká úplně všeho z oblasti produkce a spotřeby, jenže zdroje i místo pro produkty jsou konečné. Výsledky můžeme vidět např. v růstu počtu automobilů, které není kam zaparkovat, kterými se po přeplněných ulicích měst jezdí krokem, takže začínají popírat důvody své existence. Z jednoduchého výpočtu plyne, že například při ročním přírůstku HDP 4 % se za necelých 19 let absolutní produkce zdvojnásobí a to již není žádná legrace. A pak máš další skupinu lidí, kteří vykládají něco o udržitelném růstu a to je, jako kdybych začal mluvit o suché vodě. Růst nemůže být nikdy udržitelný, protože když se jedná o růst, tak bychom museli mít nekonečné zdroje a nekonečnou kapacitu, a to nemáme. Když k tomu dál vezmeš růst obyvatelstva v globálním měřítku, je situace daleko hroživější. Například nedostatek vody je zřejmý již dnes. Jediné řešení je začít

šetřit úplně se vším, jenže žádný politik nespáchá svou politickou sebevraždu tím, že na úsporách a snížení spotřeby vybuduje svůj volební program.

A jak celkově vnímáš mladé lidi?

Jsou pořád stejní, když to беру podle svých měřítek, jenom když se dívám na svoje studenty, musím říci, že jsme lépe psali. Co oni občas vyrobí jako grafický zápis, to je někdy úplná katastrofa. Někde jsem zahlédl, že nečitelnost textu může vést k vyřazení a odmítnutí práce při zkouškách. Ostatně, jak se mohou naučit psát, když ve škole jen doplňují do učebních textů tvrdá „y“ a měkká „i“ nebo číslice. To je nesmysl. Musí pořád psát, i když je to jen zadání úlohy. Já mám ještě dopis po mamince, tenkrát jí bylo něco mezi devadesáti a dvaadvadesáti lety a ten rukopis měla krásný i v tom vysokém věku.

Jak vnímáš zpívání v kostele pro předškolní děti

Pro velkou většinu těch dětí jde o naprosto nezvyklé prostředí. Naším cílem je, aby získaly pozitivní vztah k těmto prostorům, kdyby už kvůli ničemu jinému, tak kvůli tomu, že se jedná o prostory, které jsou krásně vyzdobené, kde se najdou umělecké a architektonické poklady, které stojí za to, aby se jim člověk věnoval. V každém případě je to prostor, který je umělecky hodnotný. A to si myslím, že je dobře, když si na to děti zvykají. A potom ti to řeknu ještě z jiného hlediska. Je to už dávno, dávno, co jsem dostal na 24 hodin půjčený samizdat od Orwella, s názvem „1984“. Znáš pána, co to četl v originále a ten z toho dostal na tři týdny mozkovou horečku. Když jsem román četl, tak všude, kde jsem byl, jsem si dával pozor, jestli mi to někdo nechte přes rameno. Bylo to v době, která byla neuvěřitelně blízko jasnozřivě popisovanému a vše umrtvujícímu výsledku diktatury. Bohužel, i v současném světě existují politické systémy, které se Orwellově vizi nebezpečně blíží. Málokdo ze současné mládeže si uvědomí, jak se zmíněná vize blížila stavu, ve kterém jsme žili. Když jsem knihu přečetl, řekl jsem si, že jediná naděje pro naši civilizaci spočívá v tom, že lidé budou žít s vírou v lásku a dobro.

Jednou jsem měl to potěšení, že jsem mohl sedět s panem biskupem Malým v rozhlasu, kde běželo nějaké povídání na téma „Existuje zlo?“ Byla to půlhodinka velmi zajímavého vyprávění. Shodli jsme se na tom, že zlo existuje. Generace před námi měla se zlem praktické zkušenosti a ty ještě dřívější generace poznaly zblízka, co je to peklo. A to jsme ještě žili nebo žijeme v prostoru, kde se žije celkem dobře, i co se například klimatu týče. Války a revoluce jsou barbarské vždycky, tak to bylo nebo leckde na světě ještě je, ale přece jen se tady v Evropě, když pomínu obě světové války, žije relativně lépe, než třeba v Africe, kde průvodním jevem teroru jsou hladomory, kde není voda a jsou strašlivé nemoci. My si ještě v podstatě lebedíme, což si málokdo uvědomuje. Ale to ještě neznamená, že by tady neexistovalo zlo. Terorismus je toho dokladem.

Jaké byly začátky tvého pojetí České mše vánoční?

Když jsme začali před pětáctyřeti lety zkoušet v domečku u Řezbů, někdo z nás přinesl desku s nahrávkou Rybovky, abychom slyšeli cíl. Pustili jsme si to a málem to byla poslední zkouška. Říkali jsme si, že tohle nemůžeme dát nikdy dohromady. Pak jsme na to šli různými fígly. Míla Řezba s pracovitostí a entuziasmem jemu vlastním přepsal pasáže varhanního doprovodu, ve kterých se zpívalo v sopránech nad „f2“, aby byly o sekundu nebo o tercii níž. Bohužel, tuto transkripci už nemám, ta zmizela někde ve vesmíru. Tím jsme se dostali na úroveň, kterou jsme hlasově zvládli. Začátky byly krušné, ale ta radost, že jsme to dokázali, byla ohromná. Když si vzpomenu na Rybovku o půlnoci v Ondřejově v r. 1974, bylo v provedení nefalšované nadšení. Navázali jsme na tradici, která skončila počátkem šedesátých let, kdy již nemohl dirigovat pan řídící Antonín Mach. Liduška z fary uvařila velký hrnec horkého čaje s rumem, abychom nenastydli, protože jsme byli pořádně vymrzlí. Většinou znám všechno až z převyprávění, protože když už jsem byl u not a dirigoval jsem, měl jsem jiné starosti než se starat o historky, které na muziku navazovaly

a přešly do historie. I když se občas něco nepovedlo, bylo to vždycky moc pěkné. Katastrofa přišla o pár let později, když mi deset minut před půlnocí volala varhanice na faru, že nepřijede, protože uvízli s autem u Úval v závěji. To si neumíš představit, co se mi v tu chvíli honilo hlavou. Nakonec jsem řekl lidem v kostele: „Prosím vás, nejjednodušší by pro mě bylo zahrát koledy, které bychom si zazpívali a šli bychom domů. Jestli si ale chcete poslechnout Rybovku s tím nejmizernějším varhaníkem pod sluncem, tak se, prosím vás, k tomu vyjádřete a dáme to nějak dohromady, protože ono se to dá dost dobře hrát, i když já neumím hrát, abych četl současně dva nebo tři řádky, já hraji podle uší.“ Lidé chtěli Rybovku. Bylo to pro mne hodně těžké, nečekaně jsem do toho spadl a musel jsem plavat. Nakonec jsme to zvládli.

Jaké to je hrát v Betlémské kapli?

P: Dirigovat v Betlémské kapli je vrcholem pro amatéra a snadno se to pro člověka stane drogou. Betlémská kaple má obvyklou kapacitu

400 lidí a pro uspokojení zájmu si v posledních cca 10 letech ještě půjčujeme další židle, takže je tam nakonec více než 700 lidí. Před několika lety, když na zkoušky začátkem prosince přišlo jen pár muzikantů, jsem rozhodl, že budeme mít jen jedinou velkou zkoušku těsně před koncertem. Riziko to bylo ohromné, ale byl jsem si vědom toho, že všichni tu skladbu znají a že bude potřeba doladit jen některé detaily. Takovou drzost nemá žádný dirigent, ale mně to už několikrát vyšlo. Natěšení muzikanti a zpěváci přišli dvě hodiny před koncertem, a protože to všichni uměli, na generálku to vždy stačilo. Před rekonstrukcí stropu v Betlémské kapli jsme si ještě museli zajišťovat osvětlení, které tam bylo špatné. Měli jsme reflektory na rampách a ty jsme spouštěli ze stropu, běhali jsme po půdě, nebo montovali k reflektorům kabeláž a mnohé jiné. To jsou historky, které jsou už teď k neuvěření. Jednu zkoušku jsem oddirigoval v montérkách a v tričku, bez bot, protože jsem si ve spěchu nestačil boty obout. Samozřejmě mě různí lidé hledali a ptali se, kde je pan docent. A pan docent stál u pultíku v montérkách a rozdával noty. Nezapomenutelná situace nastává na konci koncertu, po posledním AMEN, je zhasnuto, všichni mají zapálené svíčky a čekají, až řeknu: „*Tak přátelé, přeji vám do nadcházejícího roku vše dobré a za rok nashledanou. Rozloučíme se tím, že si zazpíváme všichni*“. A najednou začne zpívat těch sto lidí na pódiu, plus těch sedmset lidí v auditoriu koledu „Narodil se Kristus Pán“, až se nafukují okna. Víš, jaký je to pocit? Ta droga je draze vykoupená a prožívá ji ohromné množství lidí, kteří do ní dali svůj veškerý um a spoustu času, ale stojí to za to.

Začátek koncertů v Betlémské kapli byl v roce 1997. S varhanicemi Dr. Marikou Pečenou jsme si říkali, co kdybychom si zkusili zazpívat Rybovku v Betlémské kapli. Vždyť název našich koncertů „Pojďte s námi do Betléma“ se sám přímo nabízel a nikdo toho nevyužil. To byl pro nás hodně vysoký kopec, vysoký cíl. Pak jsme koncert začali organizovat s tím, že to zkusíme. Prožil jsem neznámý sváteční pocit, když jsem šel dirigovat do takového obrovského prostoru, po těch našich malých kostelíčkách. Ten pocit stál za to. Tenkrát byla Betlémská kaple prostě pro nás meta. Bohužel, v důsledku pandemie jsme byli už druhým rokem nuceni Betlémskou kapli i menší vánoční koncerty zrušit.

Vrátím se trochu zpátky. Pro ty malé děti je možnost jít si zahrát do našeho kostela také taková meta. Takhle se jim to má podat: V kostele si může zahrát každý, ale musí pro to něco udělat, aby výsledek byl ten nejlepší, kterého je člověk schopen.

Pepíku, přeji ti mnoho elánu do dalších let a pěkné dny.

Rozhovor vedla Romana Brilová

Jak nám kádrovali Jakuba Šimona Jana Rybu (1765–1815)

Dovolte mi, prosím, abych začal citátem z velice známé knížky: „Dávno, dávno již tomu...“. Ano, je to opravdu již dávno, bylo to v září 1984, za „panování“ pana Zdeňka Vaníčka, šéfa a dirigenta Říčanského komorního orchestru, když přišla mezi muzikanty na přetřes otázka, zda by se po 10 letech celkem úspěšného zpívání v kostelech v Ondřejově a v Mnichovicích nedala zahrát Rybova „Česká vánoční mše – Hej mistře“ koncertně v Říčanech.

Výsledkem debaty byl spontánní závěr: „Zkusme to“. S orchestrem nebyla potíž, protože ten léta fungoval a bylo třeba pouze rozdat noty a během několika zkoušek dát dohromady dynamiku, výraz a procvičit pár obtížnějších míst. Díky dobrým personálním kontaktům se v orchestru objevili i další muzikanti z blízkého i vzdálenějšího okolí, takže nakonec byl k dispozici dobrý orchestr. Horší byla otázka, podaří-li se postavit dostatečně výkonný sbor. K dispozici byly chrámové sbory z Ondřejova a z Mnichovic a spontánně se připojili i přátelé z Poříčí nad Sázavou, kde zmíněná mše byla pod vedením pana Jirky Piláta na vánočním repertoáru „od nepaměti“. Podařilo se dokonce přemluvit i pár známých zpěváků z Benešova a z Prahy a pak již jen zbývala maličkost – jak to dát dohromady, když znalosti partesů byly roztržštěné. Tady nezbýlo, než učinit krok do neznáma a zorganizovat společné zkoušky. Se značným rizikem byly vypsané čtyři víkendové termíny od počátku října ve čtrnáctidenních intervalech s tím, že každý bude doma pilně cvičit, abychom se na zkouškách scházeli co možná nejlépe připravení. První společná zkouška s orchestrem byla naplánována na začátek prosince, termín koncertu měl být 19. 12. 1984 a generální zkouška den před tím.

Nebudu zastírat, že velice rychle celá akce dostala politický podtext, i když o tom nikdo nemluvil, zejména v souvislosti s aférou pana profesora Oty Marka z Mnichovic, kterého po excelentním zazpívání basového sóla o půlnoční v r. 1983 v mnichovickém kostele s okamžitou platností vyhodili z Říčanského gymnázia. Nakonec mu milostivě povolili doučit na gymnáziu první pololetí a ve druhém pololetí nastoupil do internátní školy ve Všešimech. Samozřejmě to vše se mezi lidmi vědělo a tím více se zájem lidí na chystaný koncert soustřeďoval. Ironií bylo, že pan profesor si polepšil finančně a žákyně ho velice milovaly.

Byl jsem pověřen funkcí sborníka a musím říci, že to byly báječné chvíle. Bez ohledu na to, jaké byly či nebyly osobní důvody zpěváků, zkoušky začínaly přesně a prakticky se stoprocentní docházkou. Scházelo se nás asi čtyřicet, to si již přesně nepamatuji. Na zkouškách panovala vždy skvělá nálada a všichni jsme naplno dřeli, abychom v požadovaném termínu uměli partesy „i pozpátku“. Čas nemilosrdně utíkal a než jsme se nadáli, byla tady první společná zkouška s orchestrem, na kterou trochu neočekávaně přijela schvalovací komise z okresního výboru KSČ. Soudruzi si sedli do sálu, chvíli poslouchali a pak se začali bavit tak, že je dirigent musel okřikovat. Reakce byla okamžitá – odebrali se k poradě a dirigenta Vaníčka vzali s sebou. Ten mi stihl říci, abych šel s ním. Bylo na něm vidět, že potřebuje oporu, byl to již přece jen starší pán. Jednání bylo trapné, protože nám vysvětlovali, jak je ideologicky nebezpečné dělat tuto muziku, že to povede k nežádoucí publicitě, atd. Prostě, byl to trapas první kategorie. Zcela zřejmě chtěli, abychom to „dobrovolně“ zabalili my. Když se již chýlilo jednání neodvratně ke konci, vzal jsem si slovo a řekl jsem zhruba toto: „Viděli jste to nadšení, se kterým hráli a zpívali všichni muzikanti a byla by škoda zmařit tolik práce. Další věcí je to, že koncert je očekáván veřejností a myslím si, že jeho odvolání by přineslo daleko větší politickou škodu, než když proběhne v plánovaném termínu. Lidé si o něm budou nějaký čas povídat, pak bude Silvestr a na koncert se v podstatě zapomeno a bude klid. Když to zakázete, bude se o tom mluvit léta a rozhodně na to nikdo nikdy nezapomene.“ Patrně tento názor vzali za akceptovatelný výsledek jednání a odjeli s tím, že do týdne dají rozhodnutí. Generálku jsme dozpívali a rozešli se s nejistotou, jak to dopadne. Ten týden jsem byl služebně v zahraničí a byl pro mne neskutečně dlouhý. Netuším, jaké ideologické prohřešky Jakuba Jana Ryby hledali v textech nebo v notách. Faktem ale je, že když jsem se vrátil po týdnu domů, první věta našich kluků byla: „POVOLILI TO“. Pouze jsme museli termín koncertu přeložit na 18. 12., protože ten plánovaný termín kolidoval se stým výročím narozením A. Zápotockého.

Pokud někdo kalkuloval s tím, že na poslední chvíli přeložený koncert bude zmařen, tak se pěkně zmylil. Rychlostí o něco vyšší, než je rychlost světla, se po Říčanech a okolí rozneslo, že koncert bude v novém termínu a jeho návštěva překonala všechno očekávání. Generálku jsme udělali těsně před koncertem a již při ní byl sál „U Labutě“ skoro zaplněn. Pan profesor Marek si speciálně pro tento účel vyjednal souhlas školního inspektora a jeho basová sóla v jednotlivých částech mše byla až nadpozemská. Nemusím říkat, že všichni muzikanti ze sebe vydali absolutně nejvyšší výkon, jaký uměli. Podařilo se vytvořit až neskutečnou pozitivní vazbu mezi muzikanty a publikem, které zaplnilo auditorium do posledního místečka. Aplaus na konci koncertu se zdál být nekonečný, ale po pravdě řečeno, jsme si jej opravdu zasloužili. Takové vzepětí společného úsilí zažije člověk jen několikrát za život.

Tak to je vzpomínka na dobu dávno minulou, na dobu, o které se již jen vyprávějí takovéto až nepravděpodobné historky. Měl jsem to štěstí, že se mi podařilo v průběhu několika desetiletí asi dvěstěkrát „Rybovku“ dirigovat. Nikdy neopomenu si zavzpomínat na stovky kamarádek a kamarádů, které jsem při tom poznal, z nichž mnozí již mezi námi nejsou. Připomínáme si je před každým vánočním koncertem v Ondřejově. Nesmíme na ně zapomenout, protože každý pozitivní čin vykonaný s radostí, ať již v minulosti nebo v přítomnosti posvěť okolí dobrou náladou a radostí a posune nás k lepšímu životu. To je „ideologie“ pana učitele Jakuba Jana Ryby. Když náhodně potkávám během roku účinkující i posluchače vánočních koncertů, vždy se hovor stočí na konstatování, že se už všichni těšíme na příští Vánoce.

Josef Zicha

Kruh přátel hudby Ondřejov v sezoně 2021/2022

Uplynulý rok, stejně jako letošní jaro, byl plný nečekaných událostí a zvrátů. Projevilo se to jak známo také v kultuře, a tudíž v celé naší uplynulé koncertní sezoně Kruhu přátel hudby, která se prakticky neuskutečnila.

Jsmo rádi, že nám bylo přáno zrealizovat alespoň poslechové odpoledne v prostorách hvězdárenské knihovny. Uskutečnilo se 26. června a pozvání na ně přijal světoznámý dirigent Jakub Hruša. Během téměř tříhodinového setkání představil mimo jiné unikátní nahrávku Mé Vlasti Bedřicha Smetany, kterou natočil společně s Bamberským symfonickým orchestrem, kde momentálně působí jako šéfdirigent. Jedná se dnes o ojedinělou techniku nahrávání tzv. direct-to-disk, kdy se zvuk orchestru zaznamenává přímo na matrici a nelze jej dodatečně změnit. Vznikne tak originální nahrávka s úžasnou atmosférou, kterou dirigent Hruša velmi barvitě popisoval. Zazněly ukázky i celé části cyklu a dostatek prostoru dostali také posluchači a jejich dotazy. Celé odpoledne se neslo v příjemné, přátelské a inspirativní atmosféře. Nevšední zážitek byl doplněn ochutnávkou vín vinařství Zborovský a o věrný zvuk se poskytnutím špičkové reprosoustavy postarala česká firma Xavian. A co nás čeká v sezoně letošní? Tu jsme sestavili stejně jako tu loňskou. Oslovili jsme všechny interprety, kteří u nás měli vystoupit, a s výjimkou březnového koncertu všichni interpreti zůstávají stejní a přislíbili nám svou účast. Pro rekapitulaci – o zahajovací koncert 16. 10. se postaral smyčcový kvartet Apollon, v listopadu jsme si užili dechové trio mladých talentů Slavic trio. 22. ledna 2022 přivítáme cimbalistku Gabrielu Tannertovou, v únoru pak originální duo bicistů v podání Jakuba Tenglara a Emila Machaina. Účast v měsíci březnu přislíbil nejmladší sólista Národního divadla v Brně barytonista Tadeáš Hoza a v dubnu k nám zavítá výjimečný klavírista a varhaník Marek Kozák, čerstvý držitel 3. ceny z jedné z nejprestižnějších světových klavírních soutěží Gézy Andy v Zürichu.

Pozvání na poslechový večer, který je plánován na květen, přijal nadějný mladý český dirigent Robert Kružík. V jednání je také koncert mimo hranice klasické hudby.

Optimisticky věříme, že nám podmínky budou příznivě nakloněny a že se budeme moci společně setkávat na našich koncertech. Jste srdečně zváni!

Pevné zdraví a dny plné hudby přeje za tým KPH *Kamila Mořková*

Velká výzva je před námi

V minulosti jsme se potkali už s celou řadou složitých a náročných úkolů a vždy se nám podařilo je úspěšně zvládnout. V současné době se potýkáme s dalším z kategorie těch náročnějších.

V roce 2022 dojde k rekonstrukci požární zbrojnice v Turkovicích, která proběhne tak, že nejprve bude stávající budova demolována a následně na jejím místě Obec Ondřejov postaví zcela nový objekt, který bude odpovídat současným požadavkům na požární zbrojnice a též potřebám místních hasičů. Postaví se tedy nová hasičárna, kde je tedy ten problém?

Velkou výzvu – a troufám si tvrdit že největší v historii sboru a jednotky a také největší v širokém okolí představuje právě způsob provedení rekonstrukce a současně požadavek na zajištění nepřetržité akceschopnosti jednotky – a to vše s minimálními náklady. Musíme tak vyřešit nejen dočasné přestěhování materiálu, ale také zajistit garážová stání pro techniku na výjezdu, šatnu pro hasiče a stanovit taktické postupy při výjezdu. Je totiž naprosto jasné, že technika bude muset být umístěna na různých místech, tak velkou náhradní garáž totiž nikde v okolí nenajdeme. Dokáže-me to i tentokrát?

Zatímco hlavním úkolem obce je zajištění stavby, úkolem sboru a členů jednotky je zajištění náhradních prostor a akceschopnosti jednotky po dobu výstavby nové zbrojnice. V tuto chvíli intenzivně pracujeme na stavbě dočasného výjezdového stanoviště pro vozidlo Tatra 815 CA 18. Další velký automobil – Š 706 CAS 25 plánujeme garážovat v soukromé stodole – a to díky laskavému pochopení našeho spoluobčana. Náhradní šatnu už máme zajištěnu v předstihu, jeden z našich členů neváhal ani na minutu a místo lukrativního pronájmu poskytl bezplatně svou nemovitost právě pro účely zázemí hasičské jednotky. Skladovací prostory máme také zajištěny a to hned na několika místech v Turkovicích. Opět, díky pochopení našich spoluobčanů, se nám podařilo vyřešit i problém skladování výzbroje, výstroje a náhradních dílů.

To nejhorší nás ale zatím čeká. Stěhování. Už dnes vidíme, že ne nadarmo se říká, že je lepší vyhořet než se stěhovat. Ne, nechci se rouhat, ale když jsme poprvé třídili za léta nashromážděný materiál a náhradní díly, nikdo z nás si nedokázal představit, že tohle všechno nám ještě několikrát projde rukama. V současné době zavíráme oči a loučíme se s věcmi, které by se sice někdy mohly hodit, ale v uplynulých letech jsme je potřebovali jen minimálně či vůbec. Bohužel, většinou jsou neprodejné a tak často končí na hromadě se železným šrotem.

Pevně věříme, že se Obci Ondřejov podaří včas vysoutěžít zhotovitele stavby a že vítěz soutěže dokáže včas a v požadované kvalitě stavbu zhotovit. Doba výstavby je totiž extrémně krátká. Aby bylo možno splnit požadavky na současné zajištění akceschopnosti jednotky po dobu výstavby s co nejnižšími náklady, musí proběhnout v čase od posledního mrazu zimy 2021/2022 k mrazu prvnímu v zimě 2022/2023. Fyzikální zákony jsou neúprosné a vzhledem k tomu, že nouzové garážování výjezdové techniky neumožňuje vytápění, nezůstává nám jiná možnost.

Chtěl bych na tomto místě poděkovat všem spoluobčanům, kteří nám vyšli vstříc a pomohli zajistit pro nás v tuto chvíli klíčové dočasné prostory. Jsem přesvědčen, že společně s Obcí Ondřejov i v této náročné zkoušce nakonec obstojíme, aniž bychom museli omezit zajištění služby požární ochrany v naší obci.

Závěrem bych rád popřál všem občanům klidné prožití vánočních svátků a jen vše dobré v novém roce 2022. Doba akcí pro veřejnost nyní moc nepřeje a tak se o to víc těším na setkání s vámi třeba již v nové budově!

Josef Brabec, velitel

Mládeži je v Turkovicích dobře

Podzim v našem hasičském kroužku byl stejně pestrý jako barvy listů na stromech v tomto ročním období. Začali jsme nezvykle brzy – už v polovině srpna – ale časná příprava se nám vyplatila. Mohli jsme tak s dětmi absolvovat hned několik zajímavých soutěží.

První z nich jsme uspořádali přímo v Turkovicích a byla jen pro naše děti. Mnohé z nich poprvé běžely samotné v lese po trase vyznačené barevnými fáborky a postupně plnily několik disciplín požárnícké všestrannosti. Další proběhla ve Třebelatech, kde se našim mladším žákům podařilo vybojovat krásné druhé místo, starší skončili těsně pod medailovými příčkami na 4. místě. Zúčastnili jsme se též okresního kola závodů ve všestrannosti, a nakonec Běhu na rozhlednu Vysoká u Kutné Hory.

Asi důležitější, než vlastní závody, však byla spousta nových věcí, které se děti naučily. Požárnícká všestrannost zahrnuje střelbu ze vzduchovky, šplh po laně, základy topografie a požární ochrany, dovednosti ve vázání uzlů, poskytování první pomoci a navíc tyto disciplíny se kombinují s přespolním během, takže je důležitá i dobrá fyzická kondice.

V říjnu jsme se intenzivně věnovali nácviku požárního útoku a štafety dvojic. Počet dětí stoupl na 18 a na trénincích děti pracovaly ve dvou skupinách – starší žáci (10–13 let) a mladší žáci (5–9 let). Obě disciplíny jsou součástí jarního kola soutěží a zejména požární útok si děti velmi oblíbily. Se změnou času a s poklesem venkovních teplot jsme se však museli uchýlit do útrob požární zbrojnice, kde jsme dětem vysvětlovali a procvičovali s nimi disciplíny, ve kterých na podzimních soutěžích nejvíce chybovali.

Listopad jsme zahájili besedou s hasiči z výjezdové jednotky, která byla doplněna o spoustu praktických ukázek. Všichni vedoucí absolvovali školení, dva si zvýšili kvalifikaci na stupeň II., jeden svou kvalifikaci na III. stupni obhájil. V tomto měsíci zahájilo svou pravidelnou činnost v pořadí již 3. družstvo – a sice družstvo dorostu. Počet členů mládežnických oddílů tak stoupl na 25 a v budově hasičské zbrojnice v Turkovicích nám začalo být už dost těsně.

Spojili jsme se proto s naším partnerem, SKC Ondřejov, a díky vstřícnému přístupu pana Kašpara tak získali možnost realizovat tréninky v zimním období v ondřejovské tělocvičně. Nově se tak budeme setkávat na tomto místě každou neděli od 13 do 16 h.

Pokud chcete rozšířit naše řady, a nebo byste rádi, aby i vaše ratolesti objevily taje hasičského řemesla, tak nevěste hlavu, stále máte možnost se k nám připojit. Aktuálně hledáme zejména starší žáky a žákyně ve věku 9–13 let a dorostence a dorostenky ve věku 13–17 let pro doplnění do optimálního početního stavu družstev. Stačí se ozvat vedoucímu naší mládeže, Josefu Brabcovi, na tel. 603 400 956 a dozvíte se víc.

Josef Brabec, vedoucí mládeže

Poděkování Sboru dobrovolných hasičů Ondřejov

Ráda bych poděkovala Sboru dobrovolných hasičů Ondřejov, kteří pečlivě připravovali akci s názvem „Slavnostní rozsvěcení vánočního stromu“. Dobrovolní hasiči a jejich ženy připravovali tuto akci, která měla být určena především dětem. Plánovali dílničky pro děti, lampionový průvod a zpívání koledí dětmi z mateřské školy. Bohužel epidemická situace této akci nepřála. Dobrovolní hasiči nechali upéct paní Hanou Hanuškovou perníčky pro děti jako odměnu za zpívání. Dobrovolní hasiči nabídli perníčky Mateřské škole Ondřejov. A já bych ráda touto cestou poděkovala za přípravy akce, za organizaci a za perníčky, které děti dostanou v mikulášských balíčcích. Moc děkujeme i paní Haně Hanuškové. Věřím, že příští rok již nebude nic stát v cestě a že si všichni společně užijeme tento krásný den věnovaný adventní době.

Romana Brilová

Nejlepší recept na posílení imunity – procházky, běhání a cyklistika v Ladově kraji

Zvláště v zimě se vyplatí trénovat imunitu častým pobytím na čerstvém vzduchu. Dobře se oblečte a vyrazte třeba někam, kde už jste dlouho nebyli.

Území Ladova kraje nabízí různě náročné turistické a naučné stezky. Například pohodlně autobusem se můžete s dětmi i prarodiči vydat do Kamenice. Projdete se tam k Ringhofferově hrobce a můžete navštívit sobotní farmářské trhy. Na kole, pěšky, ale i vlakem z Říčana a poté autobusem ze Strančic se dostanete do „Mekky“ Ladova kraje – Hrusic. Ve venkovním areálu památníku Josefa Lady a jeho dcery Aleny je nová interaktivní ekologická stezka, která určitě zaujme nejen děti.

V každé „ladovské“ obci je mnoho k vidění a pořád se něco děje. Běhat, jezdit na kole či chodit pěšky je příjemné i v Říčanském lese, kde jsou nově a nastalo označeny běžecké trasy ze závodu Lesní běh Říčany, který je součástí Poháru Ladova kraje. Nedaleko Struhařova u Mnichovic zvou k procházkám Jevanské lesy a Státní přírodní rezervace Voděradské bučiny. Na druhém konci Ladova kraje můžete objevit Štířínský park u stejnojmenného zámku, který je do 31. března otevřen veřejnosti. Za příznivých sněhových podmínek zde bude protažena i běžecká trasa. Procházku parkem s dětmi mezi zámeckými miniatuрами zase nabízí zámek Berchtold v Kunicích.

Pohybem venku vyladěná fyzická se vám může hodit i na naše tradiční jarní pochody, které měly covidovou pauzu, ale příští rok se snad uskuteční. Sobotu 23. dubna 2022 si přidejte do kalendáře pochod na stezce Krajinou barona Ringhoffera, která mapuje aktivity někdejšího největšího místního průmyslníka. Pochod se jde z Mirošovic přes Velké Popovice a Štířín do Kamenice. Na 28. května se mohou těšit milovníci krajiny Josefa Lady. Poslední květnovou sobotu se půjde pochod Cestou kocoura Mikeše, což je stezka Říčany – Hrusice. Přímo v Hrusicích pak bude pro děti připraven minipochod Pohádkové Hrusice.

V regionu Ladova kraje si každý najde to své. Trasy jsou pestré, variabilní, je možné je zkrátit či uzpůsobit svým možnostem. Stačí se inspirovat na našich webových stránkách nebo se zeptat v některém z nejbližších Informačních center (Říčany, Mnichovice, Velké Popovice, Senohraby, Kamenice, Mukařov). Rádi poradí, přidají propozice stezek a třeba si odnesete i v létě vydanou turistickou nálepku Ladova kraje, která je tam k dostání.

Tak ať je nám i v zimě v Ladově kraji dobře!

Hanka Bolcková

Přejme si navzájem jen to nejlepší

Bližící se Vánoce a adventní čas sebou přinářejí jedinečnou kouzelnou atmosféru.

Za naše členské obce svazku Ladův kraj vám proto už nyní přejeme kouzelný advent, pohodové vánoční svátky a v novém roce mnoho šťastných dní.

Přání k vám putuje z obcí, které se hlásí k odkazu výjimečného malíře Josefa Lady. Jsou to Černé Voděrady, Čestlice, Hrusice, Kaliště, Kamenice, Klokočná, Kostelec u Křížků, Kunice, Louňovice, Mirošovice, Mnichovice, Mukařov, Nupaky, Ondřejov, Říčany, Senohraby, Struhařov, Světlá, Svojetice, Tehov, Tehovec, Velké Popovice, Všeň a Zvánovice. A už nyní můžeme s radostí prozradit, že k nim už v lednu přibudou Jevany jako obec v pořadí pětadvacátá. „Ladovské“ obce umí překvapit téměř nedotčenou romantickou přírodou, jiné zajímavým kostelem, návsí, památkou, sportovištěm nebo útulnou hospůdkou. Od severu k jihu vede Ladovým krajem navíc železniční trať z pražského Hlavního nádraží do Benešova se zastávkami v Říčanech, Světlých, Strančicích, Mnichovicích, Mirošovicích a Senohrabech. Návrat z delší zimní peší procházky, výletu na běžkách či na kole si tak můžete zkrátit vlakem. Tipy, co kde navštívit najdete na našem webu, na stránkách obcí i v místním Infocentru. Věříme, že se vám na našich stezkách líbí, spolu s Klubem českých turistů pracujeme na jejich modernizaci a budeme proto rádi za jakýkoliv finanční příspěvek na ně.

Můžete jej poslat na účet veřejné sbírky Ladova kraje, číslo účtu v Komerční bance je 107-1172230237/0100. Účet je možné načíst i přes přiložený QR kód platby. Dárcům vystavíme potřebná potvrzení a věnujeme poděkování v podobě „ladovského“ trička. Pomůžete nám, i když si naše tričko rovnou koupíte, třeba někomu jako dárek pod stromeček. Výtěžek z prodeje poputuje přímo na účet veřejné sbírky svazku Ladův kraj.

Podpořte tím opravy stávajících a budování nových turistických stezek a odpočívák v našem mikroregionu. Navíc tím uděláte radost sobě, svým blízkým i nám. Jen pozor! Trička pod stromeček je třeba objednat co nejdříve, abychom vám je mohli včas poslat či nechat k vyzvednutí v říčanském Infocentru. Návod, jak tričko objednat, najdete na našem webu. Předem všem dárcům velmi děkujeme! Mějte kouzelný advent a ať je nám v Ladově kraji pořád dobře!

Hanka Bolcková

www.laduv-kraj.cz
facebook.com/laduvkraj
instagram.com/laduvkraj

Ladův kraj (Č. Voděrady, Čestlice, Hrusice, Kaliště, Kamenice, Klokočná, Kostelec u Křížků, Kunice, Louňovice, Mirošovice, Mnichovice, Mukařov, Nupaky, Ondřejov, Říčany, Senohraby, Struhařov, Světlá, Svojetice, Tehov, Tehovec, V. Popovice, Všeň, Zvánovice)

Škamna se těší na lepší příští rok

V posledním čísle Ozvěn jsme vám představili tři akce, které Spolek Škamna Ondřejov letos na jaře a v létě uspořádal. Do nového školního roku jsme se těšili a doufali jsme, že se opět vrátíme k tradičním akcím, jako například „Vánoční prodejní výstavě“. Bohužel jsme ale v důsledku zhoršení epidemiologické situace museli vánoční výstavu zrušit. Ani letos tedy nezažijeme Vánoce tak, jak jsme bývali zvyklí.

Budeme tedy s vámi, našimi příznivci, doufat, že se nejpozději o Velikonocích uvidíme na Velikonočním jarmarku nebo později v květnu na Školním plese.

Důležitou zprávou, o kterou bychom se s vámi chtěli podělit, je skutečnost, že se Spolek Škamna letos v létě rozhodl založit svůj transpa-

rentní účet. Ten je v tuto chvíli využíván za účelem pomoci žákům, kteří se ocitli v obtížné životní situaci. Pokud můžete, prosíme vás o finanční pomoc. Budete-li sledovat naše webové stránky, dozvíte se víc nejen o tomto účtu, ale i o případných budoucích projektech. Ve čtvrtek 30. září se v ZŠ bratří Fričů Ondřejov uskutečnilo zasedání valné hromady našeho spolku. Do představenstva Spolku Škamna byla nově zvolena paní Klára Ramsden, která je již několik let jednou z opor spolku při organizaci našich akcí. Veškeré podrobnější informace o zasedání valné hromady najdete na stránkách www.skamna.cz.

V případě, že uvažujete o členství ve Škamnech, naleznete na stejném místě i informace o tom, jak se k nám přidat či jak k naší činnosti přispět jiným způsobem.

Za všechny členy Spolku Škamna vám přejeme co nejklidnější prožití vánočních svátků, zdraví a pohodu do nového roku... a držme si palce, ať se co nejdříve uvidíme na některé z tradičních akcí!

Hana Schwarzová a Marie Foltánková
Spolek Škamna Ondřejov

Dárek pro radost!

Velká pomoc pro stezky Ladova kraje

Vyberte si barevné tričko a podpořte opravy a budování stezek.

Vybírejte ze:

- 4 barev – bílá, žlutá, červená, zelená
- 6 velikostí, materiál 100% bavlna

Ve smart bankovnictví načtete QR kód nebo vyplíte číslo účtu veřejné sbírky.

Posílejte částku dle počtu triček (XS až M - 250Kč, L až XXL - 300Kč)

V poznámce pro příjemce uveďte počet kusů, barvu a velikost triček, např. 1ks_bíla_XL nebo 2ks_zluta nebo 2ks_zelena_S_a cervena_L, apod.

Do poznámky napište adresu a jméno, popřípadě e-mail či mobil.

Výtěžek jde na veřejnou sbírku Ladova kraje, č.ú.: 107-1172230237/0100, Komerční banka

Velmi Vám děkujeme!

PŘIJĎTE SE ZPĚVÁKY A MUZIKANTY Z ONDŘEJOVA, MNICHOVIC, ŘIČAN A OKOLÍ SPOLEČNĚ OSLAVIT PŘEDVÁNOČNÍ A VÁNOČNÍ ČAS!

Budeme společně zpívat a hrát koledy a poslechnete si Rybovu mši vánoční*

18.12. 19:15

koncert Ondřejov – Sportovní kulturní centrum

24.12. 24:00

mše Mnichovice – kostel Narození P. Marie

26.12. 10:00

mše Hrusice – kostel sv. Václava

26.12. 17:00

koncert Kostelec nad Černými lesy - zámek

9.1. 2022 17:00

koncert Říčany – kostel sv. Petra a Pavla

*ZMĚNY VYHRAZENY

• BUDEME RESPEKTOVAT AKTUÁLNÍ NAŘÍZENÍ A OPATŘENÍ.
• NEJNOVĚJŠÍ INFORMACE NALEZNETE NA:
• WWW.RYBOVKY.CZ

CHCETE SE K NÁM PŘIPOJIT?
NAPIŠTE NA VYDRAR@RAZDVA.CZ!

Po stopách významných obyvatel Ondřejova

ELEONORA GAYER Z EHRENBERGU

V předchozích vydáních Ozvěň jsme měli možnost seznámit se s významnými osobnostmi, jejichž životy byly jakkoliv spjaty s obcí Ondřejov. Sopranistka Eleonora Gayerová, svobodná paní z Ehrenbergu (narozena 1. 11. 1832 v Modré Hůrce, zemřela 30. 8. 1912 v Ondřejově), čestná členka Národního divadla, je bezesporu jednou z nejméně významných ondřejovských kulturních osobností. Do dějin české opery se zapsala především jako představitelka Mařenka při premiéře Prodané nevěsty v Prozatímním divadle v roce 1866, kterou nastudoval jako dirigent Bedřich Smetana. Vystudovala Pražskou konzervatoř u italského pedagoga Gordigianiho, který ji nasměroval především na italský repertoár. Zpívala ve Stavovském divadle v Praze, v Hamburku a Lipsku a v roce 1863 se stala sólistkou Prozatímního a později Národního divadla, kde v roce 1885 vystoupila naposledy jako Leonora v Trubadúru. V Prozatímním divadle měla mimořádné postavení (i plat) především jako dramatická koloraturní sopranistka. Eleonora z Ehrenbergu byla i výbornou herečkou. Po Mařence byla i první Jítkou v Daliboru a o premiérách Libuše zpívala Prvního žence.

Eleonora z Ehrenbergu, civilní portrét

A jak je tato významná kulturní osobnost spojena s Ondřejovem? V roce 1889 si slavná pěvkyně Národního divadla dala pro odchod na odpočinek postavit vilu „Leonora“ na úpatí vrchu Žalov, nazvanou podle její nejproslulejší role, teď č.p. 60 v Ondřejově, ve které žila v ústraní až do své smrti. Je spolu se svým synovcem pochována na ondřejovském hřbitově. Po její smrti vila Leonora přešla do vlastnictví neteře Marie Mayersbachové, jež ji od roku 1920 pronajímala k ubytování hostujících astronomů. Až v r. 1926 ji prodala J. J. Fričovi, hodlajícímu z vily vytvořit sídlo ředitele Žalova, hned po jeho chystaném darování českému astronomickému ústavu Univerzity Karlovy. Dne 30. září 1995, po

generální přestavbě na kvalitní ubytovnu zahraničních stážistů a hostů na observatoři, a u příležitosti 250. výročí udělení městských práv městečku Ondřejov císařovnou Marií Terezií, byla napravo od původně hlavního vchodu do vily Leonora na východní straně odhalena pamětní deska sl. Eleonoře z Ehrenbergu. Hostem soukromých hudebních večerů u zpěvačky býval mimo jiné i zakladatel ondřejovské hvězdárny Josef Jan Frič.

K jejímu poslednímu vystoupení v opeře Dalibor je uvedeno následující (Dalibor 7, 1855, č. 11, s. 105): *«Činnost její při našem divadle jest řadou triumfů a čes-*

Eleonora z Ehrenbergu a E. Destinová, rok 1909

ké obecnostvo jest jí díkem zavázáno, že v dobách zlých a nejhorších byla našemu divadlu oporou vydatnou, vždy spolehlivou a skutečným ctitelé umění koř se její činnosti vždy ochotné, vydatné a v mnohém vzhledě nedostihlé.»

Ačkoliv její pěvecký repertoár nebyl dominantně český, významně se zasloužila

o rozvoj českého operního umění a bezesporu patřila k oporám českého operního souboru.

Pěvkyně hrála rovněž významnou roli při založení hvězdárny, neboť se přimluvila u radních z Ondřejova, kteří měli obavy, že sem chce Frič rozšířit svoji průmyslovou výrobu. Proto si také v kupní smlouvě z roku 1898 výslovně vymínili, že pozemek bude sloužit výhradně vědeckým účelům.

V příštím roce (30. srpna) uplyne 120. let od úmrtí této slavné ondřejovské osobnosti. Nalézt více informací o životě této významné osobnosti nebylo vůbec snadné. Na internetu jsem však objevila informaci o paní magistře Šárce Bumbové z Ondřejova, která vlastní soukromý archiv dokumentů o životě této slavné kulturní osobnosti. Možná, že někteří z vás se zúčastnili oslav u příležitosti «100. výročí úmrtí první Mařenky v Prodané nevěstě» pořádaných Astronomickým ústavem AV ČR, Kruhem přátel hudby v Ondřejově a obcí Ondřejov ve spolupráci s paní Mgr. Bumbovou v roce 2012. Budeme rádi, pokud budeme mít příležitost dozvědět se více podrobností o životě této umělkyně.

Vila Leonora

Čtení na pokračování – I. část

MŮJ OTEC „SKALNÍ ONDŘEJOVÁK JAN ŠAFRA“

Úryvky z kroniky Ing. Jana (Hony) Šafry nazvané „Rod Šafrů – historie čtyř století“. Text pochází z let 1992–1996. Redakčně upraveno pro časopis Ozvěny.

Workoholik – tak se těm lidem říká dnes.
Flamendr – tak se charakterizoval on sám.
Srandista, bavič, sedmilhář – říkají mnozí jiní.

Uměl vůbec mluvit vážně?

Před 31 lety (r. 1990) odešel a zůstaly jen vzpomínky. Moje, naše, příbuzných, známých a přátel. Možná ještě žijí ti, které rozesmál, doběhl i napálil. Jistě však nikoho neurazil. Pamětníci však odcházejí a proto vzniklo těchto několik stránek, aby vzpomínky neodešly s nimi.

Děkuji všem, kteří přispěli svým vyprávěním, všem, kteří a Jana Šafra („toho pražského“) nezapomněli. Děkuji i člověku, který ho znal velmi málo, a přesto pátral po jeho stopách v myslích pamětníků – panu Bedřichu Jurnikovi.

Stručná životopisná rekapitulace pro snazší orientaci: Jan Šafra se narodil v Ondřejově č.p. 20 v listopadu 1911 jako nejmladší ze 13 sourozenců (dospělosti se dožilo 7). Jako benjamínek byl staršími sourozenci celoživotně milován a hýčkán. Z rodného gruntu byl vyplacen a navíc mu sourozenci ukládali sirotčí důchod. Řemeslu strojního zámečnicka byl otec celoživotně věrný, stejně tak jako Ondřejovu, kam stále dojížděl na „letní byt“, a po odchodu do důchodu v r. 1971 se tam s maminkou usadil i s mým bratrem Miloslavem v novém domě „na Šebláku“.

Můj otec byl vyhlášeným vtipálkem. Uměl s vážnou tváří vyprávět fantastické nehoráznosti a největší radost měl, když mu někdo naletěl. K jeho parádním kouskům patřila mystifikace, že umí hrát na tahací harmoniku (chromatiku). Této mystifikaci podlehl všichni jeho spolupracovníci a navzdory občasně nejistotě ji nikdy neprohlédli. Docházelo i k takovým scénám, kdy ho zvali hrát na svatby nebo na svazácké schůze. Ze všeho

se dokázal vymluvit, ale pozvání vytrvale přicházela dále až do jeho pozdního věku

Byl také neuvěřitelně pracovitý a bez práce nemohl být. Nevadilo mu ve volném čase například odklízet sníh před činžákem, což nebyla vůbec jeho povinnost, a ještě měl zábavu z toho, když mu kolem jdoucí nadávali, že uklízí sníh tak pozdě. Byl řemeslně velice šikovný na každou práci s kovem i vyhledávaným klepačem kos. Byl zapřisáhlým nekuřákem. Trochu sice kouřil v době vojenské služby, protože se cigarety „fasovaly“, ale rychle zjistil, že cigarety lze v kuchyni výhodně vyměnit i za „důstojnické“ řízky. Tvrdý alkohol skoro nepil, pil radši pivo, ale nebyl ani „pivařem“. Měl spíš rád to posezení v hospodě (především v Ondřejově – hlavně „U Vávrů“), ve společnosti přátel na pracovišti nebo mezi známými a příbuznými. Mezi neznámými lidmi se cítil nejistý. Snad se nikdy úplně neopil, ale vždy uměl společnost rozveselit. Jeho heslem bylo „sranda musí být, i kdyby fotra věšela“, a to myslel vážně.

Peněz v letech padesátých i šedesátých nebylo nazbyt, a pokud se jezdilo v sobotu do Ondřejova, pak jenom vlakem do Senohrab a pak 4–5 km pěšky, protože to bylo o několik korun levnější, než autobus přímo do Ondřejova. V Ondřejově jsme v dětství trávili celé prázdniny, maminka byla zprvu v domácnosti, později byla domácí dělnicí a práci si brala do Ondřejova s sebou. Otec za námi jezdil na víkendy. Jako děti jsme mu s bratrem chodili naproti k Lensedlům, a vždycky jsme se těšili na bonbony nebo

čokoládu, kterou nám přivezl (byla to tehdy zvláštnost a pro děti vzácnost). Občas jsme ho ale museli „prošacovat“, podobně jako maminka kvůli výplatě.

Vzpomínám, že někdy kolem roku 1960 jsme byli přes vánoční prázdniny v Ondřejově a otec odešel na Silvestra na „jedno pivo“ k Vávrovým. Nevrátil se a na Nový rok ráno nás maminka poslala „na městečko“ podívat se, kde je táta. Ležel snít a dost mrzlo (následovalo dokonce několik týdnů „uhelných prázdnin“). Otce jsme objevili před hospodou se společností asi čtyř jeho vrstevníků. Hráli si na partyzány nebo něco takového, protože otec měl starý děravý kabát, přes rameno dětskou špuntovku (tehdy) malého Vládi Vodrhánka, a všichni se hrozně veselili. Hned nám mával: „Ahoj kluci, řekněte mámě, že hned přijdu!“ Na oběd přišel, jako by se nic nestalo.

Známi o něm říkali, že uměl zamlada pěkně flámovat. Přitom už tehdy měl veliký smysl pro odpovědnost a dokázal jít z flámu rovnou do práce, kde na něm nikdo nic nepoznal.

Slavnostní příležitosti neměl rád. Uváděly ho do rozpaků. Svatby ho dojímaly k slzám a o pohřbech reagoval někdy úplně opačně. Když v roce 1969 zemřel jeho celoživotní kamarád Jindřich Vomáčka, byl z toho dost smutný a zprvu ani nechtěl jít na pohřeb. To však kamarádovi udělat nemohl, a proto šel. Po pohřbu však společnost přátel a muzikantů skončila „U Vávru“. Nějakou náhodou jsem tehdy přijel (už jako student) do Ondřejova a maminka mě poslala do hospody, abych se podíval po tátovi. Věděla, že Jindrovu smrt špatně nesl a dělala si o něj starost. Vážně naladěný jsem vstoupil do sálu a pak jsem viděl neuvěřitelné. To přišla otcova „hvězdná chvíle“. Smutek šel stranou, rozezpíval, rozesmál a roztancoval hospodu. Bílé košile, černé kravaty, zpívající společnost, otec tancoval uprostřed sálu a jako partnerku držel deštník. Muzikantům lepil bankovky na čelo. A muzikanti hráli jak na plese. Rozesmátí mi pak vyprávěli, že chodili s „Jendou a Jindrou“ do školy, a že s nimi byla vždycky sranda, že už se s Jendou neviděli kolik desítek let a že se to setkání musí pořádně oslavit, protože už se asi nikdy nesejdou. Otcův komentář byl výstižný: „*To je krásnej funus! Škoda, že tu není Jindra, ten by se bavil s námi!*“

Často vzpomínal na dětství, i když jenom útržkovitě. Ve škole zřejmě dost zlobil. Od pana řídícího Vomáčky (Jindrova otce) velmi často dostal rákoskou nebo pohlavek. S tím se doma ovšem nesměl pochlubit, protože by od otce dostal výprask ještě jeden.

Někdy koncem první války nebo těsně po ní se často mluvilo o stávkách. Žáci (Jan Šafra, Jindra Vomáčka, a celá řada dalších) se usnesli, že budou také stávkovat a nepůjdou na hodinu náboženství. Posadili se na dřevo složené „na městečku“ – jak se jistě říká dodnes v Ondřejově – a stávkovali. Jejich odhodlání však postupně upadalo, neboť najednou nevěděli, k čemu je taková stávka vlastně dobrá. I začali se tedy jednotlivě trousit do školy. Za dveřmi školy však stál pan řídící Vomáčka s rákoskou, a jak některý odpadlík vkročil do školy, hned za dveřmi to schytl. Druhý trest následoval od pana katechety ve třídě. Nikdo nebyl vynechán.

Pokračování příště

Milí čtenáři Ozvěň,

v září všichni žáci, učitelé a zaměstnanci školy vstoupili do nového školního roku s nadšením a nadějí, že ten náš „školní život“ se pomalu bude navracet k normálu. A také jsme tak i začali: v SKC jsme slavnostně uvítali žáky 1. tříd, kteří pod patronátem deváťáků vstoupili do školního života. Žáci od čtvrtých tříd po devátou třídu se v prvních dnech školy spolu se svými třídními učitelkami a učiteli vydali na vícedenní adaptační pobyty do kempu Lávka do Chocerad, kde zažili dny plné her, sportovních i vzdělávacích aktivit, společenské večery, a to všechno v příjemném prostředí u řeky Sázavy.

A i když návrat do školy probíhá v přísném režimu (testování, roušky...), všichni jsme radostně přivítali možnost se zase potkávat osobně. Pravidla pro fungování školy, nastavená Krajskou hygienickou stanicí a MŠMT, je někdy velmi obtížné dodržet. Jsem hrdá na děti i zaměstnance školy, jak situaci zvládají a děkuji rodičům za jejich trpělivost, podporu a spolupráci. Bohužel po několika málo týdnech došlo k prvním omezením a postupnému nástupu tříd do karantény a na distanční výuku. I na toto jsme byli připraveni a přechod na distanční výuku proběhl bez větších komplikací. Výuka probíhá, jsou nám však odepřeny společenské, kulturní a sportovní akce, které tolik přispívají k rozmanitosti života školy. Nebylo možné uspořádat tradiční slavnostní zahájení školního roku pro všechny, nemohou probíhat žádné sportovní turnaje, kde třídy přátelsky soupeří mezi sebou. Nebude chodit Mikuláš se svou družinou čertů a andělů z řad deváťáků, jsou zrušeny vánoční trhy a neuskuteční se tradiční představení Oživlý Betlém.

I když se kulturní a společenský život ve škole téměř zastavil, podařilo se nám ještě na podzim užít si a zúčastnit se několika akcí. Starší žáci absolvovali v Praze vzdělávací exkurze, mladší vyjeli za kulturou do pražských divadel. U příležitosti svátku Halloween se za přispění našeho rodilého mluvčího angličtiny jedna učebna ve škole proměnila na jeden den ve strašidelný dům, kde žáci osmých a deváté třídy, převlečeni do tradičních kostýmů, zasvěcovali naše nejmenší angličtináře do tajů tohoto keltského svátku.

Také jsme uspořádali tradiční sportovní akci „Běh hvězdárnou“ pro 2. stupeň. A naši sportovci zažili i sportovní úspěch mimo školu – ve futsálovém turnaji starších žáků základních škol se v Benešově umístili na krásném třetím místě. Navíc zazářili a školu reprezentovali v nových školních dresech, které škola obdržela jako sponzorský dar.

A abychom měli příjemný vstup do školy hned po ránu, v rámci pracovních činností nám žáci 7. třídy upravili zeleň před školou. A venku v parku tráví čas i děti ze školní družiny, které se však úprav spadaného listí zhostily po svém.

Všechny tyto aktivity a akce jsou pro žáky velice důležité, neboť vzdělání není jen o tom sedět ve škole, ale také o možnosti rozšířit si obzor mimo lavice. Přiblížil se konec roku, čekají nás Vánoce, které, jak pevně věřím, si užijeme v klidu, pohodě a s našimi nejbližšími. Chtěla bych touto cestou poděkovat všem zaměstnancům školy, učitelům, rodičům a dětem za jejich práci a za to, jak skvěle všichni tuto nastalou situaci zvládáme.

Milí čtenáři, dovolte mi vám popřát hlavně hodně zdraví, štěstí, úspěchů a úsměvů v novém roce.

Mgr. Eva Štosová, ředitelka školy

Výlet na Zvíkovské podhradí

Poslední prázdninový týden je ve školách ve znamení příprav na nový školní rok. Nejinak je tomu i v naší základní škole.

Letos si ovšem zaměstnanci ZŠ Ondřejov všechny tyto přípravy a chystání zpestřili třídním pobytům ve Zvíkovském podhradí. Na tomto malebném místě, v těsné blízkosti hradu Zvíkov a na soutoku Otavy a Vltavy, proběhlo několik pracovních školení a workshopů.

Čas zbyl i na kulturní program: chybět nesměla prohlídka hradů Zvíkov a Orlík, technicky zaměřený členové našeho sboru jistě ocenili prohlídku přehrady Orlík. Bohatší o nové zážitky a s čerstvou energií jsme se vrhli do školního roku 2021/2022.

Za ZŠ Ondřejov

Mgr. Marie Foltánková

Prázdniny v mateřské škole aneb malý rozhovor s několika statečnými

Letošní prázdniny, stejně jako loňské, probíhal v mateřské škole provoz, jehož cílem bylo pomoci rodinám s malými dětmi, které letošní školní rok opět ochromila pandemie. Je to velmi těžké rozhodování, jak se zachovat, když by paní učitelky v létě měly čerpat dovolenou. Nakonec přišel spásný nápad, nabídnout brigádu studentkám a hercům. Za herce se ozval herec, který hraje v divadle Gong. A protože je málo obvyklé, aby si roli pana učitele vyzkoušel muž, a ještě k tomu herec, proto jsme společně udělali krátký rozhovor, a to nejen s Kryštofem.

► KRYŠTOF NOHÝNEK

Jaký vidíš přínos své zkušenosti, při práci s dětmi, pro tvou další divadelní práci?

Vnímám, že dětský svět fantazie je úplně bezbřehý. Je důležité umět děti zaujmout, a když se to povede, tak vlastně prostředky, kterými musí herec vytvořit jinou postavu, můžou být naprosto minimální. Dětem stačí říct: „Jsem žirafa“, a nemusím si brát žádný dlouhý krk a je ze mě žirafa. To bylo pro mě to nejdůležitější zjištění.

Bylo něco, co tě mile překvapilo, co jsi třeba neočekával?

Překvapilo mě, že je v Ondřejově tak krásná mateřská škola, a tak krásná příroda, se svojí hvězdárnou a její historií, s jejím krásným prostředím, dalekohledy, a že je to Ústav Akademie věd, v parku jsou sochy. Děti zde vyrůstají vedle umění a soch. Je to dost nebývalé. Také mě překvapilo, kolik musí takový dětský učitel vyplnit dokumentů, do jakých systémů se musí přihlásit, to jsem nečekal. A pak také klobouk dolů, jaká je to práce vyžadující okamžitou přítomnost, soustředění, je to v lecčems podobné s divadlem. Je také důležité mít stále dobrou náladu, nenechat si jí zkazit, být vnímavý, čím více je dětí, tím náročnější je udržet svou vnímavost ke všem dětem. Klobouk dolů před učitelským povoláním. To jsem si vyzkoušel poprvé.

Zahrál sis roli s naší paní učitelkou, jak jsi vnímal spolupráci s ní?

Ohromně vstřícná spolupráce, paní učitelka byla perfektně připravená, sehnala kostýmy, překvapilo mě, že hned od rána vítala děti v kostýmu Křemílka. Příběh jsme dávali dohromady s dětmi. Čili, ony

nám radily, co máme dělat, hráli jsme příběh o tom, jak vyrostlo semínko a ony například věděly, že se musí semínko zalít.

Šel by sis znovu podobnou zkušenost vyzkoušet?

No určitě, byl jsem plný zážitků, svým blízkým a rodině jsem vyprávěl, co jsem s dětmi v mateřské škole zažil. Je úžasné vidět, jaké jsou děti už od malička osobnosti a jak hierarchie funguje i u tak malých dětí.

► JOANKA MAJIDOVÁ

Je studentkou fakulty žurnalistiky má zkušenosti s dětmi z letních dětských táborů. O prázdninách zastávala práci za školnici.

Jak se ti v mateřské škole líbilo a jaký největší poznatek jsi učinila?

V mateřské škole se mi moc líbilo a jsem moc ráda, že jsem mohla celý měsíc strávit v blízkosti dětí. Mým největším poznatkem bylo, že i s malým počtem dětí není úplně jednoduché udržet dvě kuchyňky stále čisté.

Co tě v mateřské škole nejvíce zaujalo?

Velice mě zaujal samotný vzhled mateřské školy a moc pěkné zázemí pro děti. Dále také to, jak jsou děti šikovné a učenlivé, když se jim dospělý opravdu věnuje, hraje si s nimi a učí je nové poznatky.

► KATEŘINA KOWALCZYKOVÁ

Vystudovala střední pedagogickou školu a poprvé si zkusila praxi v mateřské škole.

Jsi vystudovaná učitelka předškolní výchovy, co tě v naší mateřské škole překvapilo?

Mile mě překvapilo, jak paní ředitelka (Romana) žije pro školku. Díky tomu je ve školce přátelský kolektiv, ve kterém se cítím dobře. Vím, že když budu mít problém, mohu se bez obav obrátit s žádostí o pomoc.

Jak jsi vnímala práci s dětmi?

Jako můj splněný sen. Moje představa práce učitelky se potvrdila praxí. Hromada legrace a zábavy, ale též opravdová zodpovědnost, kterou učitelka nese.

Co je tvou prioritou ve vzdělávání dětí?

Mou prioritou jsou spokojené děti, aby je má práce zaujala a děti učit formou hry a zažít u toho spoustu zábavy.

► VERONIKA ZICHOVÁ**Jak se ti práce v mateřské škole líbila?**

Práce ve školce mě zaujala, hlavně kvůli dětem, které mám ráda.

Jak jsi vnímala práci s dětmi?

Většina dětí byla bezproblémových, akorát bylo občas těžší vybudovat si autoritu.

Jaké rozdíly vidíš v tom, když jsi mateřskou školu navštěvovala jako dítě a nyní, když sis vyzkoušela pozici učitelky?

Jako dítě jsem do mateřské školy chodila ráda, což se s mou letní prací ve školce nezměnilo. Největší rozdíl byl v mé zodpovědnosti.

ZÁVĚR

Prázdninový provoz už před delší dobou skončil a my spolu s dětmi vzpomínáme na

společné chvíle se zajímavými osobnostmi. Dokonce jsme v divadle Gong potkali Kryštofa, který se s námi vyfotografoval v divadle. Každý z nich přispěl svou troškou k tomu, aby byl prázdninový provoz co nejpříjemnější. Nyní už se zase děti potkávají se svými učitelkami a kuchařkami a mohou se těšit na nové činnosti, které na ně čekají.

*Rozhovory vedla Bc. Romana Brilová,
ředitelka mateřské školy*

Zaostřeno na kroužky v mateřské škole

V mnohých z nás může přetrvávat mýtus, který se mnoha lidem usadil, že čím více kroužků v mateřské škole, tím větší kvalita mateřské školy. Toto paradigma by se mělo ve společnosti přerátovat.

Zažila jsem dobu, ať už jako rodič, nebo jako pedagog, kdy se děti v mateřské škole i v dopoledních hodinách, převáděly z třídy do třídy, kde se konaly kroužky. Jistě si to mnozí pamatují. Kroužek výtvarný, flétna, hudební kroužek, anglický jazyk. Se zbytkem dětí, složených ze dvou tříd, jsme pracovaly podle svých plánů a příprav. Nikdo si nedovede představit, jaký zmatek to způsobovalo při práci s dětmi, jak u učitelky, tak i u dětí. Zvlášť si představte, jak se s tímto tehdejším fenoménem musely vyrovnávat děti citlivější, nebo s různými problémy. Naštěstí jsou tyto doby dávno pryč. Přesto v mnohých lidech může tento mýtus přetrvávat. Proto pár slov na vysvětlenou.

Mateřská škola je součástí vzdělávací soustavy, to znamená, že v ní probíhá tzv. formální vzdělávání. To je vzdělávání, které je založené na školním vzdělávacím programu a výchova a vzdělávání dětí je cílené a má své výstupy. Jen pro srovnání, kroužky jsou součástí neformálního vzdělávání. Nejvyšší kontrolní orgán škol Česká školní inspekce (ČŠI) hodnotí kroužky v mateřských školách velmi negativně, protože je to v jejich očích diskriminační, neboť kroužky platí rodiče, zároveň předškolní pedagog ovládá výtvarné činnosti, hudební činnosti, včetně hry na hudební nástroj, součástí středního pedagogického vzdělání je i tělesná výchova a plavání. Všechny tyto činnosti, potřebné pro práci s dětmi, učitelé umí a dělají. Proto není potřeba mít v mateřské škole kroužky. Hra na flétnu je součástí přímé pedagogické

činnosti v mateřské škole u nejstarších dětí. Nyní si dovoluji pár slov k anglickému jazyku a jeho výuce. V dnešní době mají děti nepřehledné množství problémů ve výslovnosti. A podle odborníků, kteří se věnují logopedii není vhodné s dalším jazykem začínat v době, kdy dítě nemá ukončený vývoj řečových dovedností. Samozřejmě v tuto chvíli nepiši o dětech, které mají odlišný mateřský jazyk, nebo jsou z bilingvnických rodin. Ukončený vývoj řeči je až v šesti letech a nyní se díky komunikačním technologiím, posunul vývoj až do devíti let. Není pravdou, že čím dříve se začne na děti mluvit cizím jazykem, tím lépe se jazyk dítě naučí. Pokud to tedy, opět zdůrazňuji, není odlišný mateřský jazyk. Samozřejmě jsou děti, které se mohou už v šesti letech začít učit anglicky, protože právě mají ukončený vývoj řečových dovedností, tam ovšem musí

zajistit rodiče dítěti jinou alternativu. To nemůže zajišťovat mateřská škola.

Na závěr bych ráda dodala, že jsem ráda, že postupně mýtus o kroužcích v mateřské škole mizí a že se, my učitelé, můžeme plně věnovat výchovně vzdělávacím programům, aniž bychom se cítili jako distributoři kroužků. Ponecháváme si pouze odpolední kroužek keramiky pro nejstarší děti, ale určitě bychom rády měly svou keramickou pec, pak už bychom keramiku nabízely jako běžnou práci pro všechny děti.

V tuto chvíli se nejvíce zaměřujeme na jazykový rozvoj dětí, jak v oblasti prevence logopedických vad, tak v oblasti fonemického uvědomování hlásek, což budou děti velmi potřebovat, aby úspěšně zvládaly nádherný předmět, jakým je český jazyk.

*Bc. Romana Brilová,
ředitelka Mateřské školy Ondřejov*

Velká mlhovina v Orionu M42, jak byla vyfotografována na Evropské jižní observatoři v poušti Atacama na jižní polokouli.

Jiskřivá zimní obloha

Zima znamená krátké dny a dlouhé noci. Astronomická zima nastane 21. prosince v 16:59 středoevropského času (tedy toho, který teď aktuálně používáme), nastane zimní slunovrat. V tu chvíli se Slunce nejvíce odkloní od naší severní polokoule a pro nás to znamená, že Slunce bude v den zimního slunovratu v pravé poledne nejnižší nad obzorem z celého roku a my tak prožijeme nejkratší den a nejdelší noc v roce. A proč „zimní slunovrat“? Protože právě od toho dne se už budou dny prodlužovat až do letního slunovratu. Za vše může sklon zemské rotační osy. A to také znamená, že zima u nás je díky tomu, že v tomto období je naše Země od Slunce nejdál. Země sice obíhá kolem Slunce po mírně eliptické dráze, ale nejbližší ke Slunci je každoročně začátkem ledna. Za střídání ročních dob může právě skloněná rotační osa naší planety.

Jasně zimní noci po nás sice vyžadují opravdu teplé oblečení, zato ale také nabízejí výborné pozorovací podmínky, pro-

tože mnohdy z atmosféry vymrzne vlhkost a my se můžeme kochat skutečně jiskřivou oblohou. A co nás na zimní obloze čeká? Večer se k západu sklánějí tři jasné body, které na mapě hvězdné oblohy nenajdete. Nenajdete je proto, že na obloze nejsou vidět vždy. Jsou to planety. Nejjasnější je Venuše v roli Večernice, jasností za ní je Jupiter a mezi nimi o něco slabší Saturn. Venuše vydrží na večerní obloze i přes Vánoce, a tak pozor na „první hvězdičku“

na štedrovečerní obloze. Protože Venuše je na noční obloze nejjasnější, je také vidět první, a tak letošní „hvězdička“ – pokud budete mít výhled na západ – bude nejspíš právě tato planeta.

Sice ještě na podzimní oblohu, zato v prosinci, patří Geminidy. Tento každoroční meteorický roj je známý nejvyšším počtem meteorů za hodinu, ale lidé samozřejmě mnohem více znají srpnové Perseidy, kdy je teplo a dá se ležet pod širákem a pozorovat „padající hvězdy“, správně meteory. Ale když bude jasno, stojí zato se pořádně obléct a 14. prosince brzy ráno se na maximum Geminid podívat. U většiny meteorických rojů je zdrojem prachových zrněk kometa. V případě Geminid je mateřským tělesem asteroid (3200) Phaeton, jenž byl objeven v roce 1983.

Nápadným zimním souhvězdím je Orion. V něm se nachází Velká mlhovina v Orionu označovaná katalogovým číslem M42. Stojí za to se na ni pod tmavou oblohou podívat, stačí na to oko. Ale už triedr ji samozřejmě ukáže lépe. Díváme se vlastně na porodnici hvězd – takhle nějak vypadala naše část vesmíru, než se zde zrodila naše Sluneční soustava. Vpravo nad Orionem nalezneme Býka s nápadně červeným okem – hvězdou Aldebaran, nalevo pak souhvězdí Blíženců s další dvojicí jasných hvězd – Polluxem a Castorem. Ještě výše, téměř v nadhlavníku, je vidět Vozka s nejjasnější hvězdou Capellou. Nalevo od Orionu se nacházejí jeho průvodci, souhvězdí Malého psa a jižněji Velkého psa, společně ženou Zajíce pod Orionem. Oba psi jsou opět ozdobeni jasnými stálicemi – malý Procyonem a velký Sirem, nejjasnější hvězdou oblohy vůbec. Zajíc se snaží být nenápadný nízko nad obzorem. Sedm jasných hvězd – Sirius, Rigel, Aldebaran, Capella, Castor, Pollux a Procyon tvoří takzvaný zimní mnohoúhelník.

Porodnice hvězd

Velká mlhovina v Orionu M42 je od Země vzdálená 1 600 světelných roků. Je vidět i pouhým okem uprostřed Orionova meče, tedy pod pasem Orionu. Například má mlhovina rozměr 33 světelných roků. Objevil ji v roce 1610 francouzský astronom Nicolas-Claude Fabri de Peiresc. Velká mlhovina v Orionu se skládá z plynu a prachu, tedy materiálu, ze kterého se mohou utvářet nové hvězdy. V roce 1995 Mark McCaughrean a Bob O' Dell objevili uvnitř mlhoviny protoplanetární disky, v jejichž středu se nacházejí mladé hvězdy. Díváme se tak vlastně v přímém přenosu, i když do minulosti staré 1 600 let, na hvězdnou porodnici a také na vznik planetárních soustav.

Ohlédnutí za rokem 2021

Milí spoluobčané, až se jednou ohlédneme, co špatného přinesl rok 2021, asi toho nebude málo. Rád bych se už teď soustředil na to, co končící rok přinesl pozitivního. Třeba naše SKC díky úsilí jeho týmu, díky lektorům, podporovatelům, přátelům, dětem, rodičům a účastníkům lekcí přežilo. S vypětím všem sil se podařilo hodně. Znovu rozjet desítky lekcí pro děti i dospělé, některé (jóga pro děti, lezecká stěna) nově. Během prázdnin zorganizovat čtyři příměstské tá-

bory. Zrealizovat několikrát překládaný koncert skupiny Malina Brothers, která k nám přijela už po třetí a oslavila v SKC deseti-letí koncertování. Prostě nebylo toho málo. Jsem za to velmi vděčný a děkuji všem vám, kteří se na tom podílíte.

Přeji nám všem, abychom byli v dalším roce zdraví a mohli sportovní a umělecké talenty dětí i dospělých nebo prostě jen „chuť něco dělat“ dále rozvíjet.

Za kolektiv SKC Hynek Kašpar

**Na leden v SKC připravujeme:
sobota 8. ledna 15–18 hodin**

v tělocvičně sportovní maraton SPALUJEME PO VÁNOCÍCH. Pojdte se posílit na těle a spravit si náladu se třemi lektorkami a zumbou, pilates a jógou. Zvládnou i začátečníci. Cena 300 Kč, přihlášky posílejte na Barborasourkova@seznam.cz.

Více na stránkách

www.skcvondrejove.cz

Malé ohlédnutí

Malé ohlédnutí

Malé ohlédnutí

Malé ohlédnutí

Malé ohlédnutí

Zkrácená pravidla pro zveřejňování příspěvků

UZÁVĚRKA PRO DALŠÍ ČÍSLO OZVĚN JE 20. 2. 2022

Příspěvky zasílejte na adresu redakce: ozvenyondrejov@gmail.com. Výjimečně lze příspěvek odevzdat na podatelnu OÚ. Texty příspěvků zasílejte ve standardním formátu .doc, docx. Nevkládejte do textu fotografie a grafické materiály, tyto musí být dodány jako samostatné soubory, ve formátech .jpg, .tiff, případně .pdf. Fotografie musí vyhovovat požadavkům pro tisk.

OZVĚNY, časopis pro obyvatele Ondřejova, Třemblat a Turkovic. **Vydavatel:** Obec Ondřejov, IČ: 00240567, adresa: Choceradská 62, 251 65 Ondřejov. Vychází čtvrtletně, je distribuován do schránek Českou poštou, číslo registrace: MK ČR E12695, elektronická podoba www.obecondrejov.cz.

Kontakt: ozvenyondrejov@gmail.com. **Grafická úprava:** Studio Franklin, Nám. Míru 9/820, Praha 2, tel.: 222 510 268 **Tisk:** Label, Kutná Hora.

Ohlédnutí za uplynulým rokem

Pan Zicha

Naše mládež

Zpívání v kostele

Malina Brothers

Ondřejovská rukavice